

Asian Research Association

INDIAN JOURNAL OF MULTILINGUAL RESEARCH AND DEVELOPMENT

"Anganam" in Semantic Perspective

பொருண்மையியல் நோக்கில் அங்கணம்

N. Sulochana ^{a,*}

^a Department of Tamil Language and Linguistics, International Institute of Tamil Studies, Chennai-600113, Tamil Nadu, India.

*Corresponding author Email: suloraja64@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.54392/ijmrd223S116>

Received: 13-04-2022; Revised: 15-07-2022; Accepted: 21-07-2022; Published: 19-08-2022

Abstract: Tamil is a dual-dialect language, written and spoken. It can be seen that the variety of a word differs depending on race and region. Linguists call this dialectical research. Although the meaning of the language spoken in one place is the same in another place, we see that the words and phonetics differ. A dialect is classified as a regional dialect depending on the place where it is spoken and as a social dialect based on the social status of the people who speak it. The purpose of this article is to investigate the word and meaning of the word "Anganam" from semantic point of view. Semantics and lexicology are branches of linguistics.

Keywords: Anganam, Dialectic, Thirukkural, Naladiyar, Kambaramayanam, Paripadal

Language: Tamil

முன்னுரை

முற்றம், சலதாரை, இடம், இரண்டு தூண்களுக்கிடையிட்ட இடம், நாலு தூண்களுக்கிடையிட்ட இடம், சேறு, மனைக்குரிய 72 சதுர அடியளவு, வெண்காரம், சல்ஜேரி, இருதூண்களுக்கு நடுவிடம், சாக்கடை மதகு நீர்த்தாரை எனத் தமிழ் அகரமுதலி குறிப்பிடுகிறது.

உள்முற்றம், கழிவுமடை என்பது குமரித்தமிழ் ஆகும். சலத்துவாரம், நீர்த்தாரை, கழிவுநீர்த் துவாரம், தூம்பு, கழிவுத்துவாரம், அங்கணக்குழி, அங்கணாக்குழி, அங்கணத்தொட்டி, சாக்கடை, மாசு உள்ள முற்றம், சாய்க்கடை, அங்கணக்கிடங்கு என்பது உலகவழக்காகும்.

துளை, புரை, கரை, குறை, புழை, முழை, நுழை, வளை இவையாவும் துளை என்னும் பொருளைத் தருவதாகும். அங்கு+அணம்= அங்கணம். அங்கு, அங்குதல் என்றால் சாய்தல், வளைதல் என்று பொருள். கழிவுநீர் செல்லும் சாய்க்கடை, வாட்டம் சாய்வாய் இருப்பதால் அங்கணம் எனப்பட்டது.

"திறந்த வெளிக் குளிப்பறை. பாத்திர பண்டங்களைப் போட்டுக் கழுவும் இடம். சாப்பிட்டுக் கை கழுவும் இடம். அங்கணம் கெட்ட கழுதை: தொழுவம் இல்லாமல் அலைந்து திரியும் கழுதை. பாதுகாப்பற்றப் பெண்டிரைச் சுட்டும் சொல்ப் பிரயோகம். "என்று அங்கணம் குறித்து வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதியில் பதிவு செய்துள்ளார் (Rajanarayanan, 1981).

அகம்+கண் அங்கண் உள்ளிடத்தே அமைந்த கண் அகங்கண்(அங்கண்) என்னும் ஒட்டினைச் சேர்த்து அகங்கண் அம் (அங்கணம்) ஆயிற்று என்பார் (Iankumaranaar, 2016).

அகம்+கண்+அம் அங்கணக்குழி ஆயிற்று. தாழ்வான வாட்டத்துடன் சமயலறை கழிவுநீர் வெளியேறும் துளை அமைந்திருக்கும் பகுதி அங்கணக்குழி ஆகும்.

தார், தாரை என்றாலும் நீர் வழிப்படுதல் என்று பொருள். ஆறு, ஏரி கடலைச் சேரும் அதாவது சலம் கூடும் இடத்திற்கு சலதி என்று பெயர். (பாக் சல சந்தி)

'தமிழெனும் அளப்பருஞ்சலதி'

சலதரங்கம் என்னும் இசையைக்குறிப்பிடும் சொல்லும் நோக்கத்தக்கது.

நெல்லை மாவட்டத்தின் பாரம்பரிய வீடுகளில் கடைசி அறையாக இருப்பது சமையலறை. சமையல் அறையிலிருந்து புறவாசல் செல்ல ஒரு கதவு இருக்கும். சமையலறையின் ஓர் மூலையில் சுமார் இரண்டடி சதுர அளவுப் பரப்பு தாழ்வான வாட்டத்துடன் சமையலறைக் கழிவுநீர் வெளியேறும் துளையுடன் அமைந்திருக்கும் பகுதி 'அங்கணாக்குழி' அல்லது 'அங்கணக்குழி', 'சலதாரை' என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

அங்கணம் பொருள்

சமையலறையின் ஓர் மூலையில் இரண்டு அடி சதுர அளவில் பள்ளமாக அமைக்கப்பட்ட கழிவுநீர் வடிகால் அங்கணம் எனப்படுகிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 'அங்கணாக்குழி' என்ற சொல் பயன்பாட்டில் உள்ளது. தனியாகக் குளியலறை இல்லாத வீட்டில் அதுவே பெண்களின் குளியலறை. காபி, டீ, கழிவுகள் கொட்டப்படுமிடம். காபி நன்றாக இல்லையென்றால் அங்கணங்குழில கொட்டறத என் வயிற்றில் கொட்டக் குடுத்திருக்க' என்பார்கள். கிராமச் சூழலில் 30, 40 ஆண்டுகளுக்கும் முன்பு வீட்டின் சமையலறை மூலையிலோ அல்லது வீட்டிற்கு வெளியிலோ அமைக்கப்பட்ட இடம் தான் இந்த அங்கணம். தென் மாவட்டங்களில் சலதாரை எனப்படுகிறது. சலதாரை என்றால் கழிவுநீர் செல்லும் பாதை என்று அறிந்திருந்தாலும் அன்றைய காலகட்டங்களில் பெண்கள் குழிப்பது, சமையல் கழிவுகள் கொட்டுவது, பாத்திரங்கள் கழுவுமிடமாக இருந்தது. ஆனால் இன்றைய நகர்மயச் சூழலில் பாத்திரங்கள் கழுவ, குளிக்க எனத் தனித்தனியாக வசதிகள் செய்யப்பட்டதால் அங்கணத்தைக் காண்பது அரிது. இருப்பினும் சிற்றூர்களில் அங்கணம், சலதாரைப் பயன்பாடும் மக்கள் வழக்கும் இருப்பதை அறியமுடிகிறது.

திருக்குறளில் அங்கணம் சொல்லாட்சி உரையாசிரியர்களின் வழியில்

அவையில் பேசும்போது யாருக்காகப் பேசுகிறோம், எந்தச் சூழலில் பேசுகிறோம், நாம் பேசுவதால் என்ன பயன் என பேசுவர் இடம், பொருள், ஏவல் அறிந்து பேச வேண்டும். ஒத்த கருத்து, ஒத்த சிந்தனை உள்ளோரிடத்தில் பேசினால்தான் நாம் பேசிய பேச்சு பயனளிக்கும். இல்லையென்றால் நம்முடைய பேச்சு வீண்பேச்சே ஆகும். இதையே வள்ளுவர்,

“அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தற்றால் தம்கணத்தர்

அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்” (Pulavar Kulanthai, 1949)

தமக்குச் சமமற்றவர் அவையில் பேசுவது என்பது தூய்மையில்லாத முற்றத்தில் சிந்திய அமிழ்தம் போன்றது என்று அவையறிதல் அதிகாரத்தில் அங்கணம் என்ற சொல்லாட்சியைக் காணமுடிகிறது. இவ் அங்கணத்தை மு. வரதராசனார், கலைஞர் 'முற்றம்' என்று பொருள் வகுத்துள்ளார். 10ஆம் நூற்றாண்டு மணக்குடவர், அங்கணத்தை அங்கணம் என்றே பொருள் குறிப்பிடுகிறார். 13ஆம் நூற்றாண்டு பரிமேலழகர் அங்கணத்திற்கு தூயதல்லாத முற்றம் (முற்றத்தின்கண் உக்க அமிழ்) என்று பொருள் உரைத்துள்ளார். காலிங்கர் பொல்லாத நீர் உகுத்ததற்கு உரியதோர் இடம் என்கிறார் (Ilanumarar, 2016). பரிதிமாற்கலைஞர் அங்கணமாகிய சேறு என்று பொருள் உரைத்துள்ளார். பரிப்பெருமாள் அங்கணத்தை அங்கணம் என்றே சொல்கிறார். பாவாணர் அங்கணத்திற்கு சாய்க்கடை என்றே பொருள் சொல்கிறார். அங்கணம் என்ற தென்சொல்லுக்கு முற்றம் என்ற வடமொழிப்பொருள் கொண்டனர். முற்றம் என்பதற்குப் பிற்கால உரையாசிரியர்கள் சாக்கடை என்றே உரைகண்டனர் என்பதும் தெளிவாகிறது.

படைப்பாளர்களின் பார்வையில் அங்கணம்

“வரிசிலை ஒருவன் அல்லால். மைந்தர் என் மருங்கு வந்தார்

எரியிடை வீழ்ந்த விட்டல் அல்லரோ? அரசுக்கு ஏற்ற

அரியொடும் வாழ்ந்த பேடை அங்கணத்து அழுக்கு தின்னும்

நரியொடும் வாழ்வது உண்டோ? நாயினும் கடைப்பட்டோனே?”

அங்கணத்தின் அழுக்கைத் தின்று வாழும் நரி எனச் சீதை இராவணனைத் தூற்றுகிறாள். சீதையின்யின் கூற்று வழி அங்கணம் என்ற சொல்லை அறியமுடிகிறது (Gnanasambanthan, 2000).

“பரிதியின் கிரணமங் கணமதிற் படியினும்

அரிதின்மா சணுகுறா தகலல்லோ லினியநற்

சரிதமில் லவர்குழாஞ் சார்ந்து போதிக்கினுந்

துரிதவெம் பவமுறார் தொன்மறைக் கிழவரே”

ஞாயிற்றின் கதிர்கள் அங்கணத்துள் தூயல்லாத அழுக்கு நீர் முதலியவற்றில்) படியினும் அக்கதிர்கள் கெடுவன அல்ல. அதற்கு மாறாக அந்நீர் முதலியன தூய்மை எய்தும். இவை போன்று மெய்யுணர்ந்தார் நல்லொழுக்கமில்லாரிடைச் சார்ந்து போதித்தாலும் தாம் தீங்கெய்தார் (Ramanatha Pillai, 1962). அவர்களை நல்லொழுக்கத்தில் நிற்கச்செய்வர். அங்கணம் என்றால் கலம் கழுவுமிடம் என்கிறார்.

“தணிவுறத்தாங்கிய தனிநிலைச் சலதாரி

மணிமிடற்று அண்ணற்கு மதி ஆரல் பிறந்தோய் நீ” (Swaminatha Iyer, 1918)

“ஊரங்கணநீர் உரவுநீர் சேர்ந்தக்கால்

பேரும் பிறிதாகித் தீர்த்தமாம்-ஒருங்

குலமாட்சி யில்லாரும் குன்றுபோல் நிற்பர்

நலமாட்சி நல்லாரைச் சார்ந்து”

(Puliyur Kesikan, 2010)

“நாறும் குருதிச் சலதாரை” என்றார் பட்டினத்தார்.

“சலதாரை வீழ்நீருஞ் சாகரஞ் தன்னைச் சார்ந்தாற்

குலமென்றே கொள்வதல்லால் குரை கடல் வெறுத்த துண்டோ?

புலவர்கள் சபையில் கூடிப் புன்கவி யாளர் சார்ந்தால்

நலமென்றே கொள்வதல்லால் நவில்வரோ பெரியோர் குற்றம்” (Ramasubramaniam, 1997)

அகலமான கல் வேய்ந்த திண்ணைக்கு அப்பால் அங்கணத்தில் முன்மதிய வெயில் வெண்ணிற திரைச்சீலை தொங்கிக்கிடப்பது போல தெரிந்தது. பக்கவாட்டில் நீளமான திண்ணை போன்ற அறையில் தாழ்வான தூளி நாற்காலியில் பெரியவர் அமர்ந்திருந்தார். மடியில் பித்தளை வெற்றிலைச் செல்லத்தை வைத்துக்கொண்டு பாக்குவெட்டியால் கொட்டைப்பாக்கின் தோலைச் சீவிக்கொண்டிருந்தார். மூக்குக் கண்ணாடி கொஞ்சம் நழுவி அமர்ந்திருக்க முகத்தில் விளையாடும் குழந்தைகளுக்குரிய கவனம் (Jeyamohan, 2011).

அது எதுக்கு? என்றார் பெரியவர். ‘தோ பாருங்கண்ணா. இவரு இந்தக்கால ரைட்டர்... தெரிஞ்சுக்கட்டுமே இப்ப என்ன? சொல்லுங்கோ’ பெரியவர் இன்னொரு முறை வெற்றிலை போட ஆரம்பித்தார். கைகள் நடுங்கியதில் பாக்கை சீவ முடியவில்லை. கொட்டைப்பாக்கு கைநழுவி உருண்டு அங்கணத்தில் விழுந்தது. அவர் சீவல் பொட்டலத்தைப் பிரித்தார். தலைகுனிந்து கொஞ்சநேரம் அமர்ந்திருந்தார். நான் ‘பரவாயில்லை. நற்றுணை சிறுகதையிலும் அங்கணம் குறித்து எழுதியிருப்பார்.

“புறவாசல் அங்கணத்தை இடிக்கும்போது, அவர் போட்டுப் போட்டுத் தூப்பின வெற்றிலை எச்சில் காவி இன்னும் அங்கணத்து மூலையில் இருந்ததைப் பார்த்தேஞ்சாமி என்றான்” (வண்ணநிலவன், அழைக்கிறார்கள்)

அக்டோபர் அமுதசுரபி இதழில் அங்கணம் என்றே ஒரு சிறுகதையை நகைச் சுவையோடு எழுதியுள்ளார் (Rajanarayanan, 1981). அடுப்பங்கூடத்தின் வடமேற்கு முக்கில் சூரியவெளிச்சம் படாத ஈரப்பரப்பில் அமைந்திருக்கிறது அங்கணம். சாப்பிட முன்னும் சாப்பிட்ட பின்னும் கைகழுவுகிறது. முகம், கைகள் கழுவுகிறது, கொப்பளித்து துப்புகிறது, ஏனங்கள் கழுவுகிறது, சர்க்கஸ் கம்பெனி போல

பெரிய எங்கள் குடும்பத்தின் நபர்கள் சங்கிலித் தொடராய்க் குளிக்கிறது எல்லாமே அதில்தான். இருபத்திநாலு மணிநேரத்தில் ஒரு ஆறு அல்லது அஞ்சு மணி நேரமே ஓய்வாக இருக்கும் அங்கணம் என்று அங்கணத்தைப் பற்றி நகைச்சுவையாகக் கதை எழுதியிருப்பார். நாற்பது ஆண்டுகளாக இருந்த அங்கணத்தில் விழாத தாத்தா புதியதாக மொசைக் செங்கற்களால் கட்டிய குளியலறையில் குளிக்கப்போய் வழக்கி விழுந்து இடுப்பு எழும்பு முறிந்து மரணப்படுக்கையில் கடைசியாக தாத்தா சொன்ன வார்த்தை அங்கணத்தை இடிச்சடாதீங்க என்பதாக் கதை முடித்திருப்பார். குடிசைக்குப் பின்புறமாகப் புழக்கடை முற்றமாக இருந்தது. பின் வீட்டிற்குள்ளே சமயலறைக்குள் வந்தது. மராத்தி மொழியிலும் இதே பொருளில் அங்கணம் என்ற சொல் இருக்கிறது.

முடிவுரை

பத்தாம் நூற்றாண்டில் திருக்குறளுக்கு உரையெழுதிய மணக்குடவரும், பரிப்பெருமாளும் 'அங்கணம்' என்ற சொல்லுக்கு 'அங்கணம்' என்றே பொருள் வகுத்துள்ளனர். பத்தாம் நூற்றாண்டில் அச்சொல் பயன்பாட்டில் இருந்திருக்கிறது. இச்சொல் வழக்குச் சொல் அன்று. நல்ல தமிழ்ச்சொல் என்பதற்கு 720ஆவது குறள் சான்றாகிறது. பரிமேலழகர், அவருக்குப் பின்வந்த உரையாசிரியர்களும் அங்கணத்துக்கு 'முற்றம்' என்றே பொருள் கொண்டுள்ளனர். இது திருவள்ளுவர் கூறிய தமிழ் மொழிக்கு மாற்றான வடமொழிப் பொருள் ஆகும். வண்ணநிலவன், கி.ரா., ஜெயமோகன் போன்ற படைப்பாளிகளின் கதைகளில் கையாளப்பட்டிருக்கும் அங்கணம் என்ற சொல்லாட்சியையும் அங்கணம் இருக்கும் இடத்தையும் நோக்கும்பொழுது அச்சொல் தென்மாவட்டங்களில் வழக்கிலுள்ள சொல் என்பதை அறியமுடிகிறது. ஆனால் முற்றம் என்பது வீட்டின் முன்பு உள்ள பகுதி ஆகும். இது முன்றில் எனப்படுகிறது. வீட்டின் முன்பு தூய்மையாக வைக்கப்படுவதால் அங்கணம் என்ற சொல்லுக்கு முற்றம் என்பது முற்றிலும் பொருந்தாத பொருள் என்பதை இக்கட்டுரை வெளிப்படுத்துகிறது.

References

- Gnanasambanthan A.S., (2000) Kambaramayanam Yuththa Kaandam, Gangai Puththaga Nilaiyam, Chennai, India.
- Ilankumaranar, R., (2016) Thamizh Valam Sol, Valavan Pathipagam, Chennai, India.
- Jeyamohan, (2011) Aram, Vamsi Publisher, Chennai, India.
- Puliyur Kesikan, (2010) Naaladiyaar Thelivurai, Saradha Pathippagam, Chennai, India.
- Puluvar Kulanthai, (1949) Thirukkural Pulavar Kulanthai Urai, Shivalinga Publisher's Association, Erode, India.
- Rajanarayanan, Ki., (1981) Amudhasurabi Tamil Magazine, Chennai, India.
- Rajanarayanan, Ki., (1982) Vattara Vazhakku Sollagarathi, Annam Veliyeedu, Chennai, India.
- Ramanatha Pillai, P., (1962) Vedanayagam Pillai Aruliya Neethi Nool, Kazhaga Veliyeedu, Thirunelveli, India.
- Ramasubramaniam, V.T., (1997) Vivega Sindamani, Varthamanan Pathippagam, Chennai, India.
- Swaminatha Iyer, U.Ve., (1918) Paripadal Moolamum Parimezhagar Uraiyum, Swaminatha U.Ve.Sa, Library, Chennai, India.

Funding

No funding was received for conducting this study.

Conflict of interest

The Author has no conflict of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

Cite this Article

N. Sulochana, "Anganam" in Semantic Perspective, Indian Journal of Multilingual Research and Development, Vol 3, Iss S-1 (2022) 80-84. DOI: <https://doi.org/10.54392/ijmrd223S116>

